

Společné sdělení odborů rostlinných komodit a odboru živočišných komodit

Ministerstva zemědělství a odboru odpadů Ministerstva životního prostředí ve věci vyjasnění komodity „hnůj“

Ministerstvo životního prostředí a Ministerstvo zemědělství stanoví, že pokud jsou zvířecí trus, moč, hnůj a kejda, soustředěvané odděleně a zpracované mimo místo vzniku, přímo aplikovány na zemědělskou půdu za účelem hnojení v souladu s příslušnými právními předpisy (zákon č. 156/1998 Sb., o hnojivech, pomocných půdních látkách, pomocných rostlinných přípravcích a substrátech a o agrochemickém zkoušení zemědělských půd ve znění pozdějších předpisů), případně jsou-li dále zpracovávány jako organické hnojivo a následně aplikovány na zemědělskou půdu, nejedná se v tomto případě o odpad, ale o hnojivo a je třeba dále postupovat podle příslušných předpisů resortu zemědělství.

Odpadem se látky stávají pokud je naplněna díkce § 3 odst. 1 zákona č. 185/2001 Sb. o odpadech a změně některých dalších zákonů, ze které vyplývá, že odpadem se rozumí předměty a látky, kterých se jejich držitel zbavuje, zamýšlí zbavit nebo musí zbavit.

Evropský soudní dvůr rozhodl v několika případech, že výrobní reziduum nemusí být vždy odpadem a zároveň stanovil podmínky, za kterých výrobní reziduum odpadem není. Na základě dosavadní judikatury Evropského soudního dvora Evropská komise vydala dne 21.2.2007 pod číslem KOM(2007)59 sdělení Radě a Evropskému parlamentu o interpretačním sdělení o odpadech a vedlejších produktech. Toto sdělení obsahuje podrobný výklad podmínek i s příklady. Má charakter nezávazných pokynů.

K problematice klasifikace komodity „hnůj“ se váže rozhodnutí Evropského soudního dvora v případě C-416/02 v rámci řízení o porušení smlouvy vedené Evropskou komisí proti Španělsku. Podle tohoto rozhodnutí nemusí být za odpad považována kejda, pokud je používána jako půdní hnojivo v rámci legální praxe hnojení na řádně vymezených pozemcích, a to i na jiných pozemcích, než jsou pozemky subjektu, který tuto kejdu vyprodukoval, a pokud je skladována pouze pro potřeby tohoto hnojení. Kejda je v tomto případě považována za vedlejší produkt.

Většina rozhodování, zda jde o odpad či o vedlejší produkt, musí být provedena individuálně s přihlédnutím ke všem okolnostem, přičemž je třeba vzít ohled na cíle směrnice o odpadech a potřebu zajistit, aby tyto cíle nebyly zkráceny.